

Sur la technique de l'anesthésie au bromure d'éthyle (végétations adénoïdes). Ibid.
Observation d'un cas de „fibroma sarcomatodes” du larynx. Opéré après trachéotomie-Guérison. Bulletin,
Bruxelles, 1902.
Tumeur de l'hypopharynx. Ibid.
Nouvelle méthode de traitement après l'évidement pétro-mastoïdien: pansement sans tamponnement. Réunion
des oto-laryngologistes belges, Bruxelles, 1907.
Deuxième communication relative au pansement sans tamponnement. Ibid., 1908.
Les érosions tympaniques. Société belge d'oto-laryngologie, Anvers, 1919.
Signification pronostique du bourgeon tympanique dans les otites moyennes purulentes aiguës. Ibid.
L'otite exsudative comme symptôme révélateur des tumeurs malignes du rhinopharynx. Ibid.
La tuberculose de l'oreille. Rapport présenté au XXVIIème Congrès Annuel, juillet 1920. Bulletin de
la Société belge d'otologie et de laryngologie, n° 3, 1920.
Encéphalite léthargique et signe de Sergent. Scalpel, n° 5, 1921.
L'otite moyenne purulente comme signe révélateur des tumeurs malignes du rhinopharynx. Congrès oto-
laryngologique, Anvers, 1925.
A propos de la mensuration de l'acuité auditive par la voix: la zone à limites douteuses. Ibid.
Pronostic des opérations sur la mastoïde du nourrisson. Scalpel, 1925.

EMILE LAHOUSSE (1850-1921)

1887

Lahousse Emile werd geboren te Izegem (West Vlaanderen) op 15 november 1850 en overleed te St. Denijs-Westrem (bij Gent) in 1921.
 Hij volbracht zijn middelbare studiën in het Klein Seminarie te Roeselaere; zijn hogere studies aan de Universiteit van Leuven, waar hij het diploma van doctor in de geneeskunde in 1876 behaalde.

Hij was laureaat van de wedstrijd voor reisbeurzen. Hij bezocht in 1877 en 1878 de Universiteiten van Parijs en Wenen, in 1882, 1883 en 1884 de Universiteiten van Heidelberg en van Leipzig.

Hij werd benoemd tot docent aan de Universiteit te Gent in 1887 en werd belast met de leergang in de Fysiologie. Hij werd gewoon hoogleraar in 1890.

In 1882 werd hij bekroond door de Académie de Médecine de Belgique en in 1894 werd hij benoemd tot briefwisselend lid van de Académie de Médecine de Belgique.

Eretekens : ridder in de Leopolds-orde in 1899 en officier in 1909. Burgerlijke medaille van 1ste klas in 1913.

Hij bleef zijn onderwijs verder zetten aan de vervlaamste von Bissing-Universiteit tijdens Wereldoorlog I.

Bij koninklijk besluit van 19 januari 1919 werd aan zijn functie een einde gesteld.

J. VAN DE VELDE.

PUBLIKATIES VAN EMILE LAHOUSSE

IN BOEKVORM

Nature de l'influence de l'innervation sur la nutrition des tissus. Mémoire couronné par l'Académie de médecine, Brussel, 1882, 315 p.

Manuel de physiologie humaine, 2 dln, vol. I : 226 p.; vol. II : 516 p., Gent, 1890.

Cours élémentaire de physiologie spéciale, Gent, 1910, 84 p.

- Die Structur des Nervenplexus in der Vorhofscheidewand des Froschherzens.* Archiv. für Physiologie v. Dubois-Reymond.
- Ueber die Gase des Pepetonblutes.* Archiv für Physiologie v. Dubois-Reymond.
- La physiologie des microbes.* Annales de la Société de médecine d'Anvers.
- Sur la genèse des nerfs périphériques.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence de la cantharidine sur la structure du rein.* Anvers.
- Influence de l'antipyrine sur la nutrition de l'albumine.* Ann. Soc. Méd. d'Anvers, ± 1887.
- La réaction dégénérative comme élément de diagnostic dans les paralysies musculaires.* Ann. Soc. Méd. d'Anvers.
- La vie et l'affinité chimique.* Discours prononcé à l'inauguration du nouvel Institut de Physiologie, le 7 novembre, 1891.
- Sur l'ontogénèse du cerveau.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence de la ligature du canal cholédoque sur la structure du foie.* Archives de biologie.
- Contribution à l'étude des modifications morphologiques de la cellule hépatique pendant la sécrétion.* Archives de biologie.
- Influence du butylchloral sur la pression sanguine.* Bulletin de la Société de médecine de Gand et Arch. Pharmacodynamie, 1894.
- Contribution à l'étude des phénomènes polaires des muscles.* Jubelband zur Ehre von Wilhelm Kühne, et Bull. Acad. roy. de Belgique, 1896.
- Sur la structure de la cellule nerveuse.* Anatomischer Anzeiger.
- Influence de certaines substances sur l'action des peptones, sur la coagulation et les gaz du sang.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence du sulfate de strychnine sur le rythme du cœur.* Bulletin de l'Académie de médecine, 1895 et Arch. pharmacodynamie, 1895.
- Contribution à l'étude de l'influence des courants induits successifs sur la contractilité du cœur.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence des courants induits de fréquence, d'intensité et de durée variables sur les nerfs dépresseurs.* Bulletin de la Société de médecine de Gand.
- Influence de l'anhydride carbonique sur les contractions isotoniques du muscle strié.* Bulletin de l'Académie de médecine, 1898.
- Nouvelles recherches sur l'influence de l'anhydride carbonique sur les contractions isotoniques du muscle strié.* Archives internationales de physiologie, 1906.
- Influence de la chaleur externe sur les échanges respiratoires du lapin.* Bulletin de l'Académie de médecine.
- Influence de la piqûre diabétique sur les échanges respiratoires.* Archives internationales de physiologie, 1907.
- La cause de l'escalier des muscles striés.* Bulletin de la Société de médecine de Gand, 1900.
- Nouvelles recherches sur les gaz du sang des chiens peptonés.* Archives internationales de physiologie, 1905.
- Influence de la double vagotomie sur les échanges respiratoires.* Arch. int. Physiol., 1909.

JAN FRANS HEYMANS (1859-1932)

1890

Heymans, Jan, Frans werd geboren te Gooick (Brabant) op 25 december 1859 en overleed te Middelkerke op 10 april 1932.

Volbracht zijn middelbare studiën aan het Klein Seminarie te Hoogstraten en zijn hogere studiën aan de Universiteit te Leuven, waar hij het diploma behaalde van doctor in de natuurwetenschappen (1884) en dit van doctor in de genees-, heel- en verloskunde (1887).

Was tweemaal laureaat van de Universitaire Wedstrijd en werd bovendien bekroond in de Wedstrijd voor reisbeurzen.

Ondernam studiereizen naar Parijs, Roscoff, Concarneau, Napels, Berlijn, Wenen, Budapest, St. Petersburg, Moskou, verschillende centra in Engeland en in de Verenigde Staten, enz. Was achtereenvolgens assistent in de fysiologie aan de Universiteiten te Leuven (1884-1887) en te Berlijn (1887-1890).

Werd benoemd tot docent aan de Rijksuniversiteit te Gent op 24 december 1890 en tot gewoon hoogleraar op 30 september 1896.

Volgende leeropdrachten werden hem toevertrouwd: algemene therapie en farmacodynamie (24 december 1890), beginselen der farmacologie (18 maart 1892).

Werd verder benoemd tot secretaris van de academieraad (1921-1922) en tot rector bij de gedeeltelijke vernederlandsing van de Universiteit te Gent (1923-1924). Werd op 25 december 1929 tot het emeritaat toegelaten.

Was laureaat van het „Institut de France”, van de „Académie Royale de Médecine de Belgique” (prijs Alvarenga), van de „Académie de Médecine” van Parijs, titularis van de vijfjaarlijkse prijs voor geneeskundige wetenschappen van de Belgische Regering (1925), lid van de „Académie royale de Médecine de Belgique” (1895), erelid van de Academie voor Geneeskunde te St. Petersburg, van de Academie te Wenen, van de Academie te Rome, voorzitter van de „Société belge de Biologie” (1931), enz.

